

Teza: przedawnienie ścigania

Termin przedawnienia, określony w art. 70 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, zostaje przerwany nie w momencie złożenia wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego (tak jak to uznał Okręgowy Sąd Dyscyplinarny), ale z momentem podjęcia przez Rzecznika Dyscyplinarnego decyzji o wszczęciu dochodzenia.

WO – 73/17

ORZECZENIE

z dnia 21 września 2017 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie:

Przewodniczący: SWSD Krzysztof Górecki

Sędziowie: SWSD Joanna Maruszewska /sprawozdawca/

SWSD Marek Jerzy Hamerlik

Protokolant: Aneta Stefańska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Alicji Kujawy

po rozpoznaniu w dniu 21 września 2017 r. na rozprawie

sprawy radcy prawnego A. W.

obwinionego o czyny z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, którego tekst jednolity stanowi załącznik do uchwały nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r.

z powodu odwołania Ministra Sprawiedliwości od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku z dnia 22 marca 2017 r., sygn. akt D 6/2017

orzeka:

1)

uchylić zaskarżone orzeczenie i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu Okręgowy Izby Radców Prawnych w Gdańsku;

2)

pozostawić Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu Okręgowy Izby Radców Prawnych w Gdańsku przy ponownym rozpoznaniu sprawy, rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego, które wynoszą 1.200,00 (słownie złotych: jeden tysiąc dwieście).

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 sierpnia 2013 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowy Izby Radców Prawnych w Gdańsku,, wszczął dochodzenie w sprawie Kancelarii Radców Prawnych S., W. i (...) z siedzibą w G., natomiast w

dniu 30 stycznia 2017 r. złożył do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku wniosek o wszczęcie przeciwko radcy prawnemu A. W. postępowania dyscyplinarnego.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego zarzucił obwinionemu, że:

1.

w okresie od 19 grudnia 2012 r. do 13 maja 2013 r. w Gdańsku, podejmując się pomocy prawnej klientce A. S. w sprawie odrzucenia spadku po zmarłym mężu, cedując sprawę na aplikanta A. W., nie dochował należytej staranności i nie wyjaśnił w sposób niebudzący wątpliwości konieczności złożenia wniosku o odrzucenie spadku w formie określonej przez zapisy kodeksu cywilnego, przez co klientka straciła możliwość odrzucenia spadku,

co stanowi naruszenie obowiązków radcy prawnego określonych w art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego uchwalonego przez Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych w dniu 28 grudnia 2010 r., tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych;

2.

podejmując się pomocy prawnej klientce A. S. w sprawie odrzucenia spadku przez małoletniego syna po zmarłym ojcu, cedując prowadzenie sprawy na aplikanta radcowskiego A. W., nie dochował należytej staranności w przedmiocie określenia daty, do której syn klientki mógł złożyć wniosek o odrzucenie spadku, nie dołożył także należytej staranności w nadzorze nad działaniem aplikanta radcowskiego. W związku z poradą udzieloną przez aplikanta A. W. skutecznie upłynął termin do złożenia przez nieletniego J. S. oświadczenia o odrzuceniu spadku po ojcu i nabył on spadek z dobrodziejstwem inwentarza,

co stanowi naruszenie obowiązków radcy prawnego określone w art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego uchwalonego przez Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych w dniu 28 grudnia 2010 r., tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Orzeczeniem z dnia 22 marca 2017 r., sygn. akt D 6/2017, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku umorzył postępowanie dyscyplinarne wobec radcy prawnego A. W. oraz obciążył kosztami postępowania Izbę.

W uzasadnieniu orzeczenia Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wskazał, że zarzuty ogłoszone radcy prawnemu A. W. przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w dniu 31 maja 2016 r. uległy przedawnieniu w dniu 14 maja 2016 r., albowiem zdaniem Sądu zgodnie bowiem art. 70 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od czasu popełnienia przewinienia upłynęły trzy lata, a w przypadkach przewidzianych w art. 11 ust. 2 – rok.

Od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego odwołanie wniósł Minister Sprawiedliwości, zaskarżając przedmiotowe orzeczenie w całości, na niekorzyść obwinionego, zarzucając mu:

1.

obrazę przepisów prawa materialnego, to jest art. 70 ust. 1 i 2 w zw. z art. 67² ustawy o radcach prawnych polegającą na uznaniu, że ustala karalność przewinień dyscyplinarnych zarzucanych obwinionemu, podczas gdy prawidłowa wykładnia wymienionych przepisów prowadzi do odmiennego wniosku, gdyż postępowanie dyscyplinarne w przedmiotowej sprawie wszczęto w terminie;

2.

obrazę przepisów postępowania, mającą istotny wpływ na treść postanowienia, to jest art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w związku z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych, poprzez umorzenie postępowania dyscyplinarnego mimo, że nie nastąpiło przedawnienie karalności zarzucanych deliktów dyscyplinarnych;

wnosząc o uchylenie orzeczenia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku.

W uzasadnieniu odwołania wskazano, iż w niniejszej sprawie nie nastąpiło przedawnienie ścigania przewinień dyscyplinarnych zarzucanych radcy prawnemu A. W. które zgodnie z ustaleniami Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego miały miejsce w okresie od 19 grudnia 2012 r. do 13 maja 2013 r.

W odwołaniu podniesiono, iż w przedmiotowej sprawie zastosowanie znajduje art. 67² ustawy o radcach prawnych, który jednoznacznie stwierdza, iż postępowanie dyscyplinarne obejmuje: 1) dochodzenie; 2) postępowanie przed sądem dyscyplinarnym; 3) postępowanie wykonawcze.

Zdaniem Ministra Sprawiedliwości niezastosowanie tej regulacji spowodowało, że Sąd I instancji błędnie uznał, iż w dniu 14 maja 2016 r., czyli w okresie trzech lat od popełnienia czynów zarzucanych radcy prawnemu A. W., doszło do przedawnienia ścigania przewinień opisanych w punktach 1 i 2 zaskarżonego orzeczenia, podczas gdy przedawnienie ścigania tych deliktów dyscyplinarnych nie nastąpiło, gdyż postępowanie zostało wszczęte z chwilą wydania przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku postanowienia o wszczęciu dochodzenia, sygn. akt R 98/13, tj. w dniu 30 sierpnia 2013 r., tym samym zgodnie z art. 70 ust. 2, w razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło pięć lat, a w przypadkach przewidzianych w art. 11 ust. 2 – trzy lata.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie Ministra Sprawiedliwości jest zasadne.

Wskazać bowiem należy, iż w ocenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego nie nastąpiło przedawnienie przypisanych obwinionemu przewinień dyscyplinarnych.

Zgodnie bowiem z ugruntowanym już stanowiskiem Sądu Najwyższego, wyrażonym w postanowieniu z dnia 28 lipca 2016 r, sygn. akt SDI 58/15, (powołane także w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 08 czerwca 2017 r., sygn. akt VI KS 2/17) termin przedawnienia, określony w art. 70 ust. 1 u.r.p. zostaje przerwany nie w momencie złożenia wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego (tak jak to uznał Okręgowy Sąd Dyscyplinarny), ale z momentem podjęcia przez Rzecznika Dyscyplinarnego decyzji o wszczęciu dochodzenia.

W przedmiotowej sprawie podjęcia przez Rzecznika Dyscyplinarnego decyzji o wszczęciu dochodzenia, nastąpiło w dniu 30 sierpnia 2013 r., zestawiając tę datę z datą popełnienia zarzucanych obwinionemu czynów tj. w okresie od dnia 19 grudnia 2012 r. do dnia 13 maja 2013 r, nie można mieć wątpliwości, że do przedawnienia nie doszło.

O kosztach postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie rozstrzygnięto na podstawie art. 70 6 ust. 1 - 3 ustawy o radcach prawnych.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.